DOMSTOLENS DOM (TREDJE AFDELING)
AF 6. OKTOBER 1982 [1]

José Alvarez
mod Europa-Parlamentet

»Tjenestemænd — afskedigelse«

Sag 206/81

Sammendrag

Tjenestemænd — ansættelse — prøvetid — afskedigelse — fremgangsmåde — kontradiktorisk karakter — beslutning om afskedigelse — begrundelse støttet på ugunstige bemærkninger, der ikke forinden var meddelt den pågældende — ulovlighed

(Tjenestemandsvedtægten, art. 34, stk. 2)

Princippet om en kontradiktorisk fremgangsmåde, som er foreskrevet i tjenestemandsvedtægtens artikel 34, stk. 2, tilsidesættes, såfremt ansættelsesmyndigheden træffer beslutning om at afskedige en tjenestemand på prøve ved prøvetidens udløb på grundlag af oplysninger fra forskellige tjenestemænd, der er afgivet til supplering af udtalelsen ved prøvetidens udløb, og som, skønt de var ugunstige for den pågældende, ikke er blevet meddelt ham forinden. En sådan beslutning bør annulleres, da begrundelsen blev udfærdiget på grundlag af en procedure, der ikke var kontradiktorisk, idet tjenestemanden på prøve ikke havde haft mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til samtlige klagepunkter, som førte til beslutningen om afskedigelse.

I sag 206/81

JOSÉ ALVAREZ, forhenværende tjenestemand på prøve ved Europa-Parlamentet, 83, rue de la Semois, Luxembourg, ved advokat Victor Biel, 18A, rue des Glacis, Luxembourg, og med valgt adresse hos denne,

sagsøger,

mod

1 — Processprog: Fransk.

EUROPA-PARLAMENTET, ved direktør for personale og velfærdstjeneste Martin Schmidt, bistået af advokat Alex Bonn, 22, Côte d'Eich, Luxembourg, og med valgt adresse hos denne,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af en udtalelse ved prøvetidens udløb samt af den efterfølgende beslutning om afskedigelse,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden A. Touffait, dommerne Mackenzie Stuart og U. Everling,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — Sagens baggrund

José Alvarez var først hjælpeansat ved Europa-Parlamentet fra 26. marts 1979 til 30. september 1980 og blev den 1. oktober 1980 — efter at have bestået en udvælgelsesprøve — ansat som tjenestemand på prøve ved denne institution.

Ved prøvetidens udløb modtog Alvarez en negativ udtalelse, hvori det blev anbefalet ikke at fastansætte ham. Ved rekommanderet skrivelse af 19. juni 1981 meddelte generalsekretæren for Europa-Parlamentet sagsøgeren sin beslutning om at afskedige ham med virkning fra den 15. juli 1981 om aftenen på grund af den negative udtalelse ved prøvetidens udløb. Den 8. juli 1981 indgav Alvarez en administrativ klage over udtalelsen ved prøvetidens udløb og den efterføl-

gende afskedigelse. Den 9. oktober 1981 afviste generalsekretæren for Europa-Parlamentet sagsøgerens klage.

II — Skriftveksling

I medfør af artikel 91, stk. 4, i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber — hvorefter tjenestemanden efter at have forelagt en klage for ansættelsesmyndigheden efter artikel 90, stk. 2, omgående kan indbringe en klage for Domstolen, hvis denne klage vedlægges en anmodning om udsættelse af gennemførelsen af den påklagede afgørelse eller af de foreløbige foranstaltninger — har Alvarez den 8. juli 1981 anlagt sag med påstand om annullation af udtalelsen ved prøvetidens udløb samt af beslutningen af 19. juni 1981 om afskedigelse. Samtidig med stævningen indgav han anmodning om udsættelse af afskedigelsen. Ved kendelse af 20. juli 1981 fastslog formanden for tredje afdeling, at anmodningen ikke kunne tages til følge. Spørgsmålet om sagens omkostninger udsattes.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt, idet sagen i medfør af vedtægtens artikel 91, stk. 4, blev udsat, indtil der forelå en afvisning af sagsøgerens klage.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (tredje afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

III — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— sagen antages til realitetsbehandling,

— der gives sagsøgeren medhold, idet udtalelsen ved prøvetidens udløb annulleres,

— følgelig kendes sagsøgerens afskedigelse ugyldig,

— sagen sendes tilbage til Europa-Parlamentet,

— i givet fald fastsættes størrelsen af sagsøgerens tab efter ret og billighed, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale det pågældende beløb med renter 6 % p.a. fra sagens anlæg til betaling sker,

— sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— frifindelse,

— sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

IV — Parternes anbringender og argumenter

Sagsøgeren har anført, at udtalelsen, især for så vidt angår de negative bemærkninger, er utilstrækkelig begrundet, at den indeholder urigtig kritik af hans adfærd, hvilket han tilbyder at godtgøre gennem en undersøgelse, samt at den er udfærdiget, uden at der er foretaget en objektiv bedømmelse af især hans kvalifikationsbeviser og sprogkundskaber. Han har gjort gældende, at hele bedømmelsesproceduren og den efterfølgende afskedigelse i virkeligheden er udtryk for magtfordrejning, idet Europa-Parlamentet ikke traf beslutningen ud fra ønsket om at sikre institutionen det bedst egnede personale, men ud fra ønsket om at fjerne en fagforeningsmæssigt engageret person fra Europa-Parlamentet.

Kun dette ønske kan ifølge sagsøgeren forklare den negative udtalelse, skønt han inden ansættelsen som tjenestemand på prøve, i atten måneder havde arbejdet som hjælpeansat til Europa-Parlamentets fulde tilfredshed.

Europa-Parlamentet har i svarskriftet gjort gældende, at udtalelsen var tilstrækkelig begrundet. For så vidt angår den påståede unøjagtighed af den deri fremsatte kritik, har Europa-Parlamentet understreget, at bedømmelsen ikke indeholder en beskrivelse af faktiske omstændigheder, men en vurdering af sagsøgeren foretaget af hans hierarkisk overordnede. Vurderingen kan ikke prøves ved en domstol, som hverken har kompetence til at foranstalte ny bevisførelse eller til at lade sin egen afgørelse træde i stedet for administrationens.

Europa-Parlamentet har på det bestemteste afvist sagsøgerens anbringende om magtfordrejning over for sagsøgeren på grund af hans fagforeningsmæssige aktiviteter. Europa-Parlamentet anser en sådan beskyldning for ærekrænkende og afviser, at den kan støttes på akterne vedrørende sagsøgeren.

Endelig har Europa-Parlamentet anført, at for så vidt afskedigelsen er foretaget på grundlag af en negativ, men lovlig udtalelse ved prøvetidens udløb, kan der intet fremføres til støtte for en annullation.

Sagsøgeren har i replikken fremhævet, at han efter at have forladt Europa-Parlamentet var ansat fire måneder ved Det økonomiske og sociale Udvalg til sine nye arbejdsgiveres fulde tilfredshed på trods af en bagvaskelsesskrivelse, som Europa-Parlamentets sikkerhedstjeneste havde tilsendt Det økonomiske og sociale Udvalg.

For så vidt angår unøjagtigheden af den i udtalelsen indeholdte kritik har sagsøgeren bestridt sagsøgtes argument, hvorefter der er tale om et af hans overordnede udøvet skøn, som ikke kan prøves ved en domstol. Når et skøn hviler på et urigtigt grundlag, er selve skønnet efter sagsøgerens mening forkert og kan efterprøves af en domstol. Sagsøgeren fastholder, at de forhold, han kritiseres for, er unøjagtige, og gentager sit tilbud om bevisførelse. Efter hans mening fremgår forholdene absolut ikke af de dokumenter, Europa-Parlamentet har fremlagt for Domstolen. Han understreger i øvrigt, at forskellige af Europa-Parlamentet fremlagte skrivelser ikke kan betragtes som en del af de akter, der lå til grund for hans afskedigelse, da de er dateret senere end selve udtalelsen ved prøvetidens udløb og aldrig er meddelt ham.

Sagsøgeren har ligeledes opretholdt anbringendet om utilstrækkelig begrundelse samt anbringendet om magtfordrejning. For så vidt angår det af sagsøgeren lidte tab har han opgjort det til 1 000 000 BFR.

Europa-Parlamentet har i duplikken først anført, at for så vidt angår de faktiske omstændigheder indgik skrivelserne vedrørende Alvarez's adfærd, der var vedlagt svarskriftet, i hans aktmappe, inden der blev truffet beslutning om at afskedige ham. Med hensyn til den påståede bagvaskelseskrivelse tilstillet Det økonomiske og sociale Udvalg er der tale om en skrivelse vedrørende adgangen til Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles, som ikke indeholder andre bemærkninger. Europa-Parlamentet har i øvrigt vedlagt duplikken en kopi af skrivelsen.

Vedrørende realiteten har Europa-Parlamentet fastholdt, at anbringendet om den

påståede unøjagtighed af den i udtalelsen indeholdte kritik ikke kan antages til realitetsbehandling, subsidiært at den kendes ubeføjet, og at udtalelsen er tilstrækkeligt begrundet, således som det fremgår af sagsøgerens bemærkninger til begrundelsen. Endvidere har Parlamentet kategorisk afvist, at der foreligger magtfordrejning, og at sagsøgeren blev afskediget på grund af sine fagforeningsmæssige aktiviteter.

V — Mundtlig forhandling

Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 10. juni 1982.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. juli 1982.

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 8. juli 1981, har José Alvarez, forhenværende tjenestemand på prøve ved Europa-Parlamentet, samtidig med en begæring om foreløbige forholdsregler — som ifølge kendelse afsagt den 20. juli 1981 af formanden for Domstolens tredje afdeling ikke blev taget til følge — anlagt sag med påstand dels om annullation af udtalelsen ved prøvetidens udløb samt af ansættelsesmyndighedens beslutning af 19. juni 1981 om at afskedige ham, hvilken beslutning efter sagsøgerens administrative klage blev stadfæstet den 9. oktober 1981, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som afskedigelsen har påført ham.

2 I stævningen har Alvarez især anført, at udtalelsen ved prøvetidens udløb var summarisk, unøjagtig og ufuldstændig, hvilket indebar, at beslutningen om at afskedige ham var utilstrækkeligt begrundet.

3 Europa-Parlamentet har afvist at have afskediget sagsøgeren på grundlag af en summarisk udtalelse, idet det anføres, at Europa-Parlamentets administration efter at have tilstillet sagsøgeren udtalelsen, og efter at have gennemgået sagsøgerens bemærkninger hertil, indhentede oplysninger fra forskellige tjenestemænd, som er nedfældet i skrivelser af henholdsvis 18., 20. og 21. maj 1981, der alle er kritiske over for sagsøgeren. Alvarez har uimodsagt gjort gældende, at han ikke forud for beslutningen om afskedigelse var blevet underrettet om skrivelsernes indhold.

4 Ansættelsesmyndigheden har således truffet beslutningen om afskedigelse ikke blot på grundlage af selve udtalelsen ved prøvetidens udløb, men i lige så høj grad på grundlag af ovennævnte skrivelser, hvoraf to er forsynet med betegnelsen »tillæg til udtalelsen ved prøvetidens udløb«.

5 Selv om ansættelsesmyndigheden ved en sådan fremgangsmåde har tilstræbt at supplere sine oplysninger og sikre en begrundelse af beslutningen, har den dog ved ikke at tilstille sagsøgeren alle de dokumenter, der lå til grund for beslutningen, tilsidesat kravet om en kontradiktorisk fremgangsmåde, som er foreskrevet i tjenestemandsvedtægtens artikel 34, stk. 2.

6 Da sagsøgeren ikke havde mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til samtlige de klagepunkter, der blev fremført imod ham, og som førte til hans afskedigelse, bør beslutningen annulleres, da begrundelsen blev udfærdiget på grundlag af en procedure, der ikke var kontradiktorisk. En annullation er så meget mere påkrævet, som det i den foreliggende sag var særlig vigtigt at underrette sagsøgeren om de supplerende bemærkninger til udtalelsen, da denne i sig selv var ufuldstændig med hensyn til hans kvalifikationsbeviser og vurderingen af hans arbejdsindsats og særdeles kortfattet for så vidt angår de øvrige forhold.

7 Der kan ikke gives sagsøgeren medhold i påstanden om erstatning, da han ikke har kunnet godtgøre eksistensen af et tab, som ikke automatisk oprettes ved annullation af afskedigelsen.

Begæring om genåbning af den mundtlige forhandling

8 Europa-Parlamentet har ved skrivelse af 22. juli 1982 anmodet om, at den mundtlige forhandling genåbnes under påberåbelse af generaladvokatens forslag til afgørelse, hvorefter udtalelsen ved prøvetidens udløb burde annulleres på grund af ufuldstændig begrundelse. Ifølge Europa-Parlamentet blev dette anbringende, der blev fremført ex officio, ikke gjort gældende af sagsøgeren, og Europa-Parlamentet havde ingen mulighed for at tage stilling hertil.

9 Hvis denne begæring tages til følge, ville det betyde, at parterne fik lejlighed til at diskutere generaladvokatens forslag til afgørelse, hvilket er i strid med, at forslaget i medfør af procesreglementets artikel 59, stk. 2, fremsættes af

generaladvokaten som afslutning på den mundtlige forhandling. Ydermere har Europa-Parlamentet haft mulighed for under den mundtlige forhandling at besvare et af generaladvokaten stillet spørgsmål vedrørende det omtvistede punkt.

10 Af disse grunde kan begæringen om genåbning af den mundtlige forhandling ikke tages til følge.

Sagens omkostninger

11 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Da Europa-Parlament ikke har fået medhold i sine anbringender, tilpligtes det af afholde omkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1. **Den af Europa-Parlamentets ansættelsesmyndighed den 26. juni 1981 trufne beslutning om at afskedige J. Alvarez annulleres.**

2. **Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.**

Touffait Mackenzie Stuart Everling

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. oktober 1982.

P. Heim
Justitssekretær

A. Touffait
Formand for tredje afdeling